

Stamkamp 1975.

Dit jaar is de stam weer (het lijkt al een traditie) naar Duitsland gegaan. Het kamp lag op $\pm$ 2 km. afstand van Kesseling (een klein gehucht met een gezellige kroeg) in het Ahr-dal.

Dankzij het weer kan ik dit stukje erg kort houden; bij een constante temperatuur van een 30 ° C of meer, doe je nu eenmaal weinig anders dan in de zon liggen of zwemmen in de beek.

De enige programma-onderdelen die ten uitvoer werden gebracht zijn het pionier-object (een schommel voor het dochttertje van de oubaas), een dagje uit naar Altenahr (een stadje waarin het analfabetisme blijkbaar nog hoogtij viert, gezien het ontbreken van enige fatsoenlijke boekhandel) en de hike naar Ahrweiler (hetgeen ons op liters zweet kwam te staan). Aan deze hike hebben we een wijsheid overgehouden, als je in jeugdherbergen wilt overnachten, zorg dan dat je een jeugdherberg-paspoort hebt, anders eindig je onder de open lucht (hetgeen echter bij goed weer ook zijn aantrekkelijkheid heeft).

Kort samengevat, het kamp was erg gezellig, ont- en inspannend, dus, een succes.

Theo Schalkwijk.

Ik wil jullie graag in een kort stukje iets vertellen over vlinders. Vlind'ers kunnen vliegen en zijn insecten. Geen schokkend nieuw wel schokkend nieuws is dat de vlinderstand onrustbarend aan het teruglopen is. Zo erg zelfs dat de vele vlinderliefhebbers die ons land kent een aantal dieren niet meer mag vangen (als ze ze zouden zien) omdat deze beesten haast niet meer voorkomen in Nederland. Een voorbeeld is de grote vuurvlinder. Het verdwijnen van deze beesten heeft verschillende oorzaken o.a. de (alweer) landbouwvergiftiging, het moeilijk te vinden stuk grond waar ze kunnen leven. Vlinders zoeken namelijk graag hun broedgebied in de wilde natuur op en dat vind je in Nederland nog maar weinig. Een ander probleem is dat zij leven van het onkruid dat wij proberen te vernietigen. Nu is er in Engeland een originele oplossing op dit probleem gevonden. Een Engelsman, namelijk Robert Goodson, werd daar vlinderkweker in zijn boerderij, sorry kwekerij die de naam World Wide Butterflei kreeg. Dit korten we dus af tot W.W.B. Je kan er op gezette zowel als levende vlinders, de poppen of de rupsen krijgen. W.W.B. doet ook op wetenschappelijk gebied veel nut. Zo bestaat er een vlinder (een soort blauwtje) waarvan de rupsen in mierennesten de winter overleven. Ze worden er nog naar toe gedragen door de mieren ook. Deze beesten scheiden nl. een soort honing af waar de mieren dol op zijn. De mieren voeren het dier met hun eigen larven en het beest geeft hun uit dank noning. Maar als de rups door de mensen aan de mieren wordt gegeven accepteren ze het beest niet. Nu zijn zij er in geslaagd het zeldzame beest door de mieren te laten accepteren terwijl het eerst door mensen was aangerakt. Het beest werd gewoon volwassen en is met het aantal broertjes en zusjes in de natuur uitgezet. Wij kunnen zelf ook iets voor de vlinders doen. Dat b.v. door de brandnetels niet direkt maar weg te halen want daarop legt de schoonlapper zijn eitjes. Dat gaat natuurlijk niet in tuintjes maar in grotere gebieden wel. Bovendien zetelt de nagtegaal graag tussen deze planten. En de nachtegaalstand is ook vrij slecht.